

LA JUSTÍCIA SURREALISTA

Fins ara la premsa estatal i sobretot la que es publica des de Madrid, només treia el nom de Figueres amb afers relacionats amb en Dalí o el surrealisme en general i és potser en referència a aquesta darrera qüestió per la que ara tornem a ser notícia: **la situació surrealista del món de la justícia a Figueres.**

El diari El País publicava el dilluns 1 de febrer un rànquing dels partits judicials catalans segons la proporció que havia entre jutges titulars i substituïts. **Figueres te el dubtós honor de ser el segon partit en aquesta classificació amb el 72,72% de jutges substituïts**, a poquíssima distància del líder, Vilanova i la Geltrú, que te el 83,33%, sent el promig general de Catalunya en el 23%.

El que el diari no publicava -i tampoc sabem si està calculat- és l'índex de permanència dels jutges o magistrats titulars en el seu lloc de destinació. En això sí que hi tenim la fonamentada sospita de ser els primers, ja que sens dubte el nostre promig, comptats els períodes d'incorporació, baixes, trasllats, vacants, etc, és insuperable doncs, de ben segur, que **no arriba a deu mesos la permanència de un jutge a Figueres.** Percentatges que en el cas del Secretaris judicials encara és més escandalós.

Per tant des de l'autoritat moral que ens dona ser els capdavaners catalans en el problema de l' inestabilitat judicial i en la no provisió de jutges titulars, dos dels problemes cabdals del mal funcionament de la justícia, reconegut i fet públic tant pels representants professionals de la Magistratura (Sra. Ma. Eugènia Alegret) com de la política (Sra. Montserrat Tura), com advocats que patim aquesta situació, ens creiem legitimats per parlar de la qüestió i proposar mesures correctores amb el convenciment que de res serveix queixar-se si no es donen solucions, mantenint l'esperança de que per part de tots els estaments implicats es donin passos decidits vers una veritable reforma a fons del món de la Justícia.

Mesures que creiem factibles d'aplicar amb caràcter immediat i sense cap cost econòmic:

1era - Solucionar l'estabilitat dels Jutges en el seu lloc de treball. Cada vegada que des de el Col·legi hem plantejat la necessitat imperiosa de que els Magistrats i Secretaris dels jutjats tinguessin una permanència obligatòria mínima de tres anys en la plaça, se'ns ha dit que aquests era un tema molt complicat i pràcticament irresoluble. Sense aquesta estabilitat

temporal en el lloc de treball és impossible que cap persona pugui tenir la mes mínima possibilitat d'organitzar una feina i menys una de tant complicada com es la dels jutjats.

Doncs bé, ara que, arran de la darrera modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial, encara se'ns ha agreujat més el problema a Figueres, potser podrem trobar una via de solució si fem la lectura en sentit contrari. Ho expliquem perquè tothom ho entengui: **La Llei orgànica 1/2009, suprimeix el trasllat forçós a la nova plaça en ascendir a Magistrat, de tal forma que els Jutges d'ingrés, a partir d'aquesta llei, podran romandre en el Jutjat que servien fins llavors, per tal de conciliar la vida laboral i familiar amb la obligació de romandre tres anys en el mateix Jutjat.**

Propòsit encomiable que s'ha traduït en què, a la convocatòria de vacants del BOE de 12/11/2009, on es van oferir cinc places de Magistrat a Figueres, no se n'ha cobert cap perquè no han estat demanades per cap Jutge que ascendia a Magistrat.

Utilitzant un criteri similar, però en aquest cas més ample, com és el bé comú, **es podria dictar una norma legal que obligués, per interès social, a mantenir-se en la plaça on estan destinats els Magistrats i Secretaris un mínim de tres anys sense dret a concursar per trasllat.**

Zona.- Eliminar l'absurd i periclitat sistema d'oposicions per accedir a les carreres judicial i fiscal. No te cap sentit que en ple segle XXI es mantingui com a criteri de selecció un sistema memorístic, aliè als valors que s'adquireixen en la practica professional i en el contacte amb la realitat social, sistema majoritàriament refusat pels llicenciats en dret i que s'ha demostrat ineficaç per cobrir les places necessàries.

3a.- Normalitzar l'accés a la carrera judicial. Com deia el que va ser President de Govern, Adolfo Suárez, quan va anunciar el canvi polític que va portar la democràcia a Espanya: *"tan sols es tracta d'eleva a la categoria legal de normal, tot allò que ja es normal a nivell de carrer"*.

I què és normal? Doncs que més del 40% dels Jutges i Magistrats que imparteixen justícia a Catalunya no provenen de les oposicions sinó que, o venen del Quart Torn, aproximadament un 10% (juristes de reconegut prestigi, amb molts anys d'exercici) o bé son substituïts, el 30%, una gran part dels quals està formada per opositors que no han aprovat les oposicions.

Per suposat les Sentències de les tres varietats – Jutges opositors, Quart Torn i Substituïts- tenen la mateixa categoria i comporten les mateixes conseqüències legals pel ciutadà.

Davant d'això ens hem de preguntar si aquestes persones que no varen aprovar les oposicions era perquè no estaven suficientment preparades. Si es així, per què els hi donen plaça amb capacitat de resoldre assumptes en un plànol d'igualtat amb els que sí les varen aprovar? Si no es així i en realitat estan ben preparats i les seves resolucions tenen el mateix nivell qualitatiu que les sentències dels Jutges opositors, per què han de tornar a passar pel calvari de les oposicions per ser Jutges titulars?. També ens podem preguntar, quina lògica té, que, si les resolucions de tots ells comporten les mateixes conseqüències legals, els sous i privilegis d'uns i altres siguin diferents. Tothom pot entendre que aquesta es una situació

perversa que no ajuda gens al bon funcionament judicial ni a augmentar la confiança dels ciutadans en la Justícia.

Creiem que **s'imposa una solució valenta i immediata, que doni estabilitat emocional als jutges substituïts i professional a l'estament judicial en general**, fer una valoració objectiva, ràpida i amb totes les garanties de les trajectòries professionals àmpliament contrastades dels jutges substituïts actuals i els que la superessin fossin incorporats de ple dret a la carrera judicial o fiscal.

En paral·lel, s'hauria de donar una alternativa immediata a les oposicions fent que la provisió de jutges i fiscals es fes a través de dues vies: una formativa i una altra professional,

- La primera via, **la formativa, hauria de permetre que s'accedís a la carrera judicial a través d'un bon expedient acadèmic en la Llicenciatura de Dret**. A partir d'aquí ampliar coneixements específics en una veritable Escola Judicial, on després de tres o quatre anys de formació -dels quals al menys un hauria de ser imprescindiblement de pràctiques en jutjats i despatxos d'advocats- accedissin als seus primers destins. D'aquesta manera la persona que esdevindrà jutge ho farà amb un coneixement de la realitat des de tots els angles inclòs el del justiciable. Aquest sistema podria ser el que ja s'aplica a Alemanya actualment que consisteix primer en aprovar un examen de grau al finalitzar la carrera que dona accés a un formació de 3 anys on es fan pràctiques a la judicatura, a la fiscalia i a despatxos d'advocats i en finalitzar un nou examen que en aprovar-ho els hi dona dret a exercir coma Jutge, Fiscal o com Advocat.
- **L'altre via és la professional**, que dóna accés a la carrera judicial a juristes de reconegut prestigi. Aquesta via que ja existeix i **és coneguda com Quart Torn**, és desgraciadament minoritària, per les reticències dels jutges d'oposició i de la cúpula del Poder Judicial a la seva implantació majoritària. Es una de les solucions immediates que proposa la Consellera de Justícia, Montserrat Tura, i a la qual nosaltres hi donem suport, malgrat que ja li ha sortit una oposició en la veu d'un vocal del *Consejo General del Poder Judicial*, Sr. Félix Vicente Azón, que ha manifestat que no comparteix la proposta perquè s'han d'atendre altres necessitats, com ara el mecanisme d'accés de Jutge a Magistrat, esgrimint per això que la proposta de la Consellera Tura faria de tap. No acabem d'entendre a quin tap es refereix, tenint en compte que **el veritable tap judicial ja el tenim format**.

Evidentment tota aquesta racionalització que pot comportar una major facilitat per accedir a la carrera judicial de forma normalitzada, s'hauria de complementar també amb una racionalització de la forma de perdre la condició de jutge en els casos en que la incompetència personal o professional els incapacitin per tant important feina.

El que proposem, potser no es la solució, però segur que pot ser una part de la mateixa, al menys amb aquesta voluntat ho fem.

8 DE FEBRER DE 2010

LA JUNTA DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE FIGUERES